

lig dyrere end hidtil, og saa kommer det store Spørgsmaal, om nu ogsaa virkelig en saadan Kontrol med vort Fiskeri betaler sig. Og det er jeg meget stærkt i Tvivl om. Mindretallet mener, at Kontrollen i alt Fald bør være billigere, og vi have derfor skaaret en hel Del bort, som vi finde overflødig. Vi ere der gaaede en hel Del videre, end Flertallet har ment at kunne gaa med til. Vi kunne f. Eks. ikke indse, hvad vi skulle med 2 Fiskerikontrolører, naar vi faa Fiskeriinspektøren, thi de have jo hidtil hver paa sit Omraade omtrent indtaget den samme Stilling, som Fiskeriinspektøren nu kommer til at indtage. De have staaet som Eneherskere, som Overhoveder hver i sit Distrikt. Naar der nu kommer en Inspektør som Chef i Spidsen for hele Kontrollen, have vi ment, at disse 2 Kontrolører uden Skade kunde inddrages og Udgiften til dem spares. Vi finde endvidere, at i det mindste den ene af de to Dampbaade, vi nu have i Fart under Fiskerikontrollen, maatte kunne undværes. Det staar for mig som tvivlsomt, hvorvidt vi overhovedet skulle have nogen. Een kunde endda gaa, men at have 2 Dampbaade under den ny Ordning forekommer mig at være aldeles urimelig, saa meget mere som den, hvis man følger, hvad der staar i Bilag 7, forudsætter, at der skal anskaffes en Del Motorbaade til Brug for Kontrollen. Mindretallet mener i alt Fald, at den ene Dampbaad kan spares. Der er foreslaaet nogle Nedsættelser i Lønningerne for Kontrolpersonalet, og en enkelt af dem har Mindretallet kunnet gaa med til. Derimod finde vi det ikke rigtigt at nedsætte Assistenternes Løn saa meget, som Flertallet foreslaar; vi have derfor stillet Forslaget Nr. 81 b), der sætter 1,800 Kr. som deres højeste Løn. Skal man have dygtige og paalidelige Folk i disse Stillinger, særlig naar Kontrolørstillingerne inddrages, vil det, selv om man ser hen til, at de under visse Forhold have Dagpenge, ikke ret vel kunne gaa an at gaa under de 1,800 Kr. Mindretallet kan af de Grunde, jeg har nævnt, heller ikke gaa med til Flertallets Forslag om Nedsættelse af Fiskerifogedernes Løn. Man maa byde dem en saadan Løn, at de kunne komme til at staa fuldstændig uafhængige, saa at de i alle Tilfælde kunne hævde deres Stilling.

Mindretallet har dernæst stillet Ændringsforslag Nr. 87 a), hvor det paabydes, at ved Sager af nogen Betydning, som skulle paadømmes ved de forskellige Retter, skal tiltages Meddomsmænd. Denne

Sag har været rejst ved mange Lejligheder tidligere. Vi have stillet Forslaget, fordi der undertiden fældes Domme, som ere rent urimelige, kan jeg næsten sige, væsentligst paa Grund af, at Dommerne ikke have det fornødne Kendskab til de Sager, de skulle behandle, ikke have Kendskab til, hvad de skulle dømme om, og det kan man jo heller ikke forlange, de skulle have. Jeg synes derfor, at det er ret rimeligt, hvis man nu paabød, at de skulde tilkalde sagkyndige Mænd til at være med, naar Domme i Fiskerisager skulle afgøres. Det er naturligvis ikke Hensigten at gøre Folk Ulejlighed ved at tilkalde dem som Meddommere, hvor der kun er Tale om Bøder paa 4—5 Kr., men der er mange forskellige Sager paa Fiskerivæsenets Omraade, som virkelig fordrer, at der findes sagkyndige Mænd blandt dem, der skulle afsige Dommen, og det er blot det, vi ønske at faa slaaet fast i Loven ved det Ændringsforslag, vi have stillet. — Endelig stille vi under Nr. 88 et Forslag om, at Loven skal revideres senest 5 Aar efter dens Ikrafttræden. Naar vi have stillet dette Forslag, har det to Grunde. For det første kunde det jo tænkes efter alle de Vanskeligheder, som det nu forelagte Lovforslag og dets Forgængere have haft med at komme igennem Rigsdagen, at den nuværende eller en kommende Landbrugsminister vilde sige: Vorherre bevare mig for overhovedet at komme i Lag med det Spørgsmaal mere! Det kunde tænkes, jeg tør ikke sige det, men jeg er ganske overbevist om, at Krav om en Revision af denne Lov ville komme frem inden ret længe efter, at den er traadt i Kraft, og saa mener jeg, man skulde have en Bestemmelse, der paabyder, at Ministeriet i alt Fald, naar en vis Aarrække er gaaet, skal tage Sagen op til ny Behandling. Det er den ene Grund. Den anden er den, at de internationale Havundersøgelser, hvortil vi for kort Tid siden bevilgede et ret stort Beløb, sikkert i Løbet af disse 5 Aar ville være færdige, og man vil da maaske paa Grundlag af det Resultat, der er kommet ud deraf, bedre kunne bygge en Lov, der kan tilfredsstille ikke blot Fiskerne, men maaske til Dels ogsaa Videnskabsmændene. Af disse Grunde mene vi, at det er rimeligt, at Loven revideres efter et forholdsvist kort Aaremaal, og vi have da fundet, at et Tidsrum af 5 Aar vilde være passende.

Jeg skal saa til Slutning, idet jeg anbefaler Mindretallets Ændringer paa det bedste, udtale, at jeg ikke tror paa, at